

Sygn. akt II Ka 79/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie :

Przewodniczący : SSO Waldemar Cytrowski

Sędziowie : SSO Ewa Miastkowska – spr.

SSO Agata Wilczewska

Protokolant : st. sekr. sąd. Irena Bąk

przy udziale J. G. Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2014r.

sprawy M. O.

o połączenie wyroków

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Koninie

z dnia 28.01.2014r. sygn. akt II K 1958/13

1. Utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy, uznając apelację za oczywiście bezzasadną.
2. Zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa wydatków za postępowanie odwoławcze.
3. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. R. S. kwotę 147,60 złotych z tytułu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

/-/Agata Wilczewska /-/Waldemar Cytrowski /-/Ewa Miastkowska

II Ka 79/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Koninie wyrokiem łącznym z dnia 28 stycznia 2014 roku sygn. akt II K 1958/13 połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego M. O. wyrokami:

1. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 14 września 2004 roku, sygn. akt II K 391/04 za przestępstwo z art. 281 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 26 maja 2004r. orzeczono karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.
2. Wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 03 listopada 2009r., sygn. akt VII K 1757/09 za przestępstwo z art. 62 ust 1 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 06 czerwca 2009r. orzeczono karę 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych.

3. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 31 sierpnia 2010r., sygn. akt II K 197/10 za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. popełnione w dniu 29 kwietnia 2010r. orzeczono karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności.

4. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 28 kwietnia 2011r., sygn. akt VII K 342/11 za przestępstwo z art. 289 § 1 k.k. w zw. art. 64 § 1 k.k. popełnione w nocy z 31 stycznia 2011r na 01 lutego 2011r. orzeczono karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności i za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. popełnione w dniu 31 stycznia 2011r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i wymierzono karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. Na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 31 stycznia 2011r. do 02 lutego 2011r, przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności i uznano orzeczoną karę wolności za wykonaną w liczbie 3 (trzech) dni. Orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwóch) lat.

5. Wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 14 czerwca 2011r., sygn. akt VII K 464/11 za przestępstwo z art. 62 ust 1 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 14 listopada 2010r. orzeczono karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 4 (czterech) lat i karę 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych.

6. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 24 września 2012r., sygn. akt II K 216/12 za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 21 marca 2011r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. Na poczet orzeczonej kary pobawienia wolności zaliczono oskarżonemu okres zatrzymania od dnia 24 marca 2011r. do dnia 25 marca 2011r. przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności, uznaje karę pozbawienia wolności za wykonaną w rozmiarze 2 (dwóch) dni.

Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. Sąd Rejonowy połączył orzeczone wobec skazanego M. O. w sprawach o sygn. akt VII K 342/11 Sądu Rejonowego w Koninie, VII K 464/11 Sądu Rejonowego w Koninie i II K 216/12 Sądu Rejonowego w Koninie wymienione w pkt 4, 5, 6 kary pozbawienia wolności i wymierzył mu karę łączną 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 572 k.p.k. w zw. z art. 85 k.k. umorzył postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym skazania w sprawach o sygn. akt II K 391/04 Sądu Rejonowego w Koninie, VII K 1757/09 Sądu Rejonowego w Koninie, II K 197/10 Sądu Rejonowego w Koninie wymienionych w pkt 1, 2 i 3.

Nadto na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. Sąd Rejonowy zaliczył skazanemu na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w pkt I wyroku okres odbycia kary pozbawienia wolności do sprawy VII K 342/11 Sądu Rejonowego w Koninie od dnia 31 stycznia 2011r. do 02 lutego 2011r., od 02 lipca 2011r. do 12 września 2011r., od 28 października 2011r. do 12 lutego 2013r oraz okres zatrzymania od dnia 24 marca 2011r. do dnia 25 marca 2011 r do sprawy II K 216/12.

Pozostałe rozstrzygnięcia w wyrokach podlegających łączeniu Sąd Rejonowy utrzymał w mocy.

Apelację wniósł obrońca skazanego i na zasadzie art. 444 k.p.k. wyrok w części tj. w zakresie punktu I na korzyść skazanego.

Zaskarżonemu orzeczeniu obrońca zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych, który mógł mieć wpływ na treść tego orzeczenia poprzez przyjęcie, wbrew opinii z zakładu karnego, iż co do skazanego M. O. nie zachodzi pozytywna prognoza kryminologiczna uzasadniająca orzeczenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

W oparciu o ten zarzut obrońca na podstawie art. 437 § 2 k.p.k., wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie kary łącznej 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania a także

zasądzenie od Skarbu Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej skazanemu w postępowaniu odwoławczym z urzędu, oświadczając, że nie zostały zwrócone w żadnej części.

Sąd odwoławczy zważył co następuje.

Apelacja obrońcy skazanego okazała się oczywiście bezzasadna.

Słusznie bowiem Sąd Rejonowy ustalił, że brak jest podstaw do przyjęcia wobec skazanego pozytywnej prognozy kryminologicznej.

Co prawda fakt uprzedniej karalności nie wyklucza w każdym przypadku pozytywnej prognozy kryminologicznej, jednakże w niniejszej sprawie uprzednia karalność oskarżonego nie była jedyną okolicznością, mającą wpływ na postawioną prognozę kryminologiczną, która jest oparta również na właściwościach i warunkach osobistych sprawcy oraz na jego dotychczasowym sposobie życia.

Przed osadzeniem w zakładzie karnym skazany pozostawał na utrzymaniu rodziców i posiadał złą opinię środowiskową, często wszczynał awantury, używając pod adresem rodziny słów wulgarnych.

Natomiast z dołączonej do akt sprawy opinii z Zakładu Karnego wynika, że skazany przebywał w zakładzie typu półotwartego, jednakże na skutek rażącego naruszenia porządku i dyscypliny w dniu 22 października 2013r. komisja penitencjarna skierowała go do dalszego odbywania kary w zakładzie karnym typu zamkniętego. Zatem skazany pomimo odbytej w okresie od 15 maja 2013r. do 13 sierpnia 2013r. terapii przeciwalkoholowej oraz w okresie od 1 lutego 2013r. do 5 marca 2013r. terapii z zakresu profilaktyki agresji naruszył dyscyplinę w zakładzie karnym. Dlatego nieuzasadnione jest twierdzenie obrońcy, iż skazany nie był karany dyscyplinarnie oraz, że w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności zachowuje się nienagannie.

Słusznie zatem Sąd Rejonowy uznał, że z uwagi na stopień demoralizacji skazanego efekt resocjalizacyjny nie może zostać osiągnięty w warunkach wolności kontrolowanej. Wobec skazanego brak jest bowiem pozytywnej prognozy, wyrażającej się w przekonaniu sądu, że wykona nałożone obowiązki próby i nie powróci do przestępstwa, a zatem dla pełnej resocjalizacji skazanego niezbędne będzie odbycie kary pozbawienia wolności w warunkach izolacyjnych.

Wskazać również należy, że zawieszenie wykonania orzeczonej wobec skazanego kary mogłoby rodzić w opinii społecznej przekonanie, że sprawca przestępstwa pozostał w zasadzie bezkarny, zwłaszcza, że skazany przed osadzeniem posiadał negatywną opinię środowiskową.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ustawy o opłatach w sprawach karnych z 23 czerwca 1973r. (Dz. U. 1983, Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) sąd odwoławczy zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze i opłaty za obie instancje z uwagi na trudną sytuację materialną.

Na podstawie § 2 ust. 3 i 14 ust. 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz.U. 2013, poz. 461) sąd odwoławczy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. R. S. kwotę 147,60 złotych z tytułu kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym, bowiem nie zostały one uiszczone w żadnej części

Agata Wilczewska Waldemar Cytrowski Ewa Miastkowska